

Rojenice.

Novorojenček v zibki spi,
ob zibki Rojenice tri
glasilke so prihodnjih dni.

De prva: »Fantič ta bo fant
postal čez leta muzikant:

Vesele muziciral bo,
kozarčke on podiral bo.

Črez dolgo ponj prišla bo smrt,
kozarček bo in lok mu strt.«

De druga: »Fantič ta bo mož,
gojitelj on dehtečih rož,

dehtečih rož za pir in grob
do poznih vzgajal on bo dob.

Potem prišla bo majka smrt
in presadi si v svoj ga vrt.«

A tretja Rojenic molči,
na dete zadnjič vpre oči . . .
Odšle so tiho že vse tri . . .

Priplul zdaj angel resen, tih,
oči temno zagrnjenih:

Nad zibko sklonil se je že,
v naročje vzel je detece . . .

In z njim je kakor hitri piš
odplul visoko v paradiž.

Tam muzikanti angelci
prinesli so mu v kangelci

pijače sladke, sladke, ah,
in zlate goslice v rokàh,

da z njimi muziciral bo,
kozarček on podiral bo . . .

Iskri se sveti paradiž,
ah, rože krasne vse navskriž!

In detece, nedolžna stvar,
nebeških je vrtov vrtnar.

Oj, Rojenice dve in tri,
Bog voljo sveto sam vrši . . .

Fran Žgur.

U mraku.

Učerni mrak na zemljo lega,
goró in plan v megló zavija;
po dolu se že zvon razlega,
in zdrava se glasi Marija.

Učerno milo mi zvonjenje,
razlegajoč se črez planine,
po domu zbuja hrepenenje,
nanj sladke mi budi spomine.

Narjan Pretko.

